

2006. március 8-án benyújtott kereset – Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa

(C-133/06. sz. ügy)

(2006/C 108/19)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Parlament (képviselik: H. Duintjer Tebbens, A. Caiola és A. Auersperger Matic meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- a tagállami eljárások során a menekültstátusz megadásának vagy visszavonásának minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK irányelv⁽¹⁾ 29. cikke (1) és (2) bekezdésének és 36. cikke (3) bekezdésének megsemmisítése az EK 230. cikk alapján;
- másodlagosan, a 2005/85/EK irányelv egészének megsemmisítése;
- az Európai Unió Tanácsának kötelezése a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Parlament keresetét a következő négy jogalapra alapítja: az EK-Szerződés megsértése, a Tanács hatáskörének hiánya a szóban forgó rendelkezések meghozatalára, lényeges eljárási szabály megsértése, pontosabban a megtámadott rendelkezések indokolásának hiánya, és a jóhiszemű együttműködés kötelezettségének figyelmen kívül hagyása.

A Parlament álláspontja szerint a Tanács azáltal, hogy a biztonságos származási országnak minősülő harmadik államok közös minimumlistájának és a biztonságos európai harmadik országok listájának összeállítására és módosítására fenntartotta a konzultációs eljárást, megsértette az EK 67. cikk (5) bekezdésének első francia bekezdését, amely előírja az együttdöntési eljárásra történő áttérést azt követően, hogy a közös bevándorlási és menekültügyi politika szabályait és alapelveit meghatározó jogszabályok elfogadásra kerültek. A Parlament szerint a Tanácsnak nincs hatásköre másodlagos jogi aktussal jogalapot teremteni egymást követő másodlagos jogi aktusok elfogadására, ha azok nem végrehajtási intézkedéseket jelentenek.

Ezenkívül a Tanács a 2005/85/EK irányelv 29. cikkének (1) és (2) bekezdésében és 36. cikkének (3) bekezdésében szereplő jogalkotási fenntartást jogilag nem indokolta meg kellőképpen, ami lényeges eljárási szabálysértést jelent. Végül a Tanács azáltal

sértette meg az EK 10. cikk szerinti jóhiszemű együttműködés kötelezettségét, hogy a megtámadott rendelkezések nem veszik figyelembe az Európai Parlament részére az EK-Szerződés által biztosított társ-jogalkotói hatáskört annak ellenére, hogy a szóban forgó irányelv elfogadására irányuló konzultációs eljárás során elfogadott, 2005. szeptember 27-i jogalkotási állásfoglalásban a Parlament felhívta a Tanács figyelmét erre a pontra.

(¹) HL L 326., 13. o.

2006. március 8-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-134/06. sz. ügy)

(2006/C 108/20)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Zavvos és H. Støvlbæk)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási, az állatorvosi hivatásra vonatkozó rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a szakképesítések elismerésének általános rendszeréről szóló 89/48/EGK és 92/51/EGK tanácsi irányelv, valamint az általános ápolói, a fogorvosi, az állatorvosi, a szülésznői, az építészmérnöki, a gyógyszerészi és az orvosi hivatásról szóló 77/452/EGK, 77/453/EGK, 78/686/EGK, 78/687/EGK, 78/1026/EGK, 78/1027/EGK, 80/154/EGK, 80/155/EGK, 85/384/EGK, 85/432/EGK, 85/433/EGK és 93/16/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2001. május 14-i 2001/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis e rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot – nem teljesítette az említett irányelv 16. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben a 2001/19/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. január 1-je előtt megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A Bizottság megállapította, hogy a Görög Köztársaság még nem fogadta el az állatorvosi hivatásra vonatkozóan szükséges rendelkezéseket.

(¹) HL L 206., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 138. o.

A T-33/04. sz., Roderich Weißenfels kontra Európai Parlament ügyben 2006. január 25-én hozott ítélet ellen Roderich Weißenfels által 2006. március 10-én benyújtott fellebbezés

(C-135/06. P. sz. ügy)

(2006/C 108/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Roderich Weißenfels (képviselő: G. Maximini ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A fellebbező kérelmei

- 1 A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-33/04. sz., Weissenfels kontra Európai Parlament ügyben a 2006. január 25-én hozott, 2006. január 31-én kézbesített ítéletét (¹);
- 2 a Bíróság semmisítse meg az alperes 2003. június 26-i határozatát, amellyel a felperes által kapott, az eltartott gyermekek után járó dupla összegű támogatást a személyzeti szabályzat 67. cikkének (3) bekezdése alapján a mozgássérült személyeknek járó különleges támogatás összegével csökkentette, amelyet egyebek között a fiának, Frederiknek fizetnek;
- 3 a Bíróság semmisítse meg a felperes által 2003. június 4-én benyújtott kérelmet elutasító hallgatólagos határozatot, amely kérelem a múltban alaptalanul, az eltartott gyermek után járó dupla támogatás visszatérítésére irányult;

- 4 a Bíróság semmisítse meg az alperes 2004. április 28-án hozott határozatát, amely a mozgássérülteknek járó különleges támogatást, amelyet mások mellett a fiának Frederiknek is nyújtottak a személyzeti szabályzat 67. cikkének (2) bekezdése értelmében „azonos természetű támogatásnak” minősítette a felperesnek engedélyezett eltartott gyermek után járó dupla támogatással;
- 5 a Bíróság kötelezze az alperest a felperes által a díja egy részének, azaz az eltartott gyermek dupla támogatásának alaptalan visszatartása miatt elszenvedett kár megtérítésére (másodlagosan: a törvényes kamatokkal növelten);
- 6 a Bíróság kötelezze az alperest a két eljárás költségeinek megfizetésére beleértve a felperes részéről felmerült költségeket.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes előterjeszti a fellebbezésében, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási hibákat követett el, mivel a megtámadott ítéletben nem értékelte helyesen a felperes kereseti kérelmeit és jogellenesen értékelte terhére a kereseti kérelmeinek korlátozását. Az Elsőfokú Bíróság megállapítása, amely szerint a felperes csak a kereseti kérelemnek a válaszban foglalt változatban terjesztett elő kártérítési kérelmet, jogilag téves, mivel az arra vonatkozó kérelmet, amely eredetileg a keresetlevélben szerepelt, a tartalmára tekintettel kártérítési keresetnek kell tekinteni.

Az Elsőfokú Bíróság formai szempontból nem ellenőrizte a kérdéses támogatások azonosságát – amely a személyzeti szabályzat 67. cikke (2) bekezdésének alkalmazási feltétele – és anyagi szempontból félreértette. Formai szempontból csak azonos természetű támogatásról lehet szó, amennyiben a különleges luxemburgi támogatás egyáltalán nem kapcsolódik fizetett tevékenységhez. Anyagi szempontból figyelembe kell venni a két támogatás természetének különbségét, mivel személyzeti szabályzat 67. cikkének (3) bekezdése szerinti támogatásra csak magának a fellebbezőnek van joga a tehermentesítése céljából – függetlenül tartózkodási helyétől –, addig az önálló különleges luxemburgi támogatásra csak a jogosultnak, azaz a fellebbező fiának, van joga a saját ellátása céljából, amíg Luxemburgban tartózkodik.

A személyzeti szabályzat 67. cikke (2) bekezdésének alkalmazása ennél fogva kizárt, mivel sem formai, sem anyagi szempontból nem egy máshonnan fizetett azonos természetű támogatásról van szó az alkalmazandó közösségi jog szempontjából. Az Elsőfokú Bíróság ezzel ellentétes véleménye ennél fogva ellentétes a közösségi joggal.

(¹) HL C 74., 18. o.